

(Зловживання владою або службовим становищем). Дана стаття передбачає умисне з корисливих мотивів чи з інших особистісних інтересів третіх осіб, використання службовою владою чи службовим становищем всупереч інтересам служби, якщо воно заподіяло істотну шкоду охоронюваним законом правам та інтересам громадян, державним чи громадським інтересам.

Таким чином, є можливість достовірності встановлення, за даною інформацією та за показаннями учасників провадження, що громадське формування працює не на добровільних засадах, а з метою заробітку, отримуючи грошові кошти від інших осіб, і здійснює свою діяльність на оплатній основі.

Додатково доцільно зазначити про необхідність проведення обшуків в приміщеннях громадського формування з ціллю відшукування необхідних документів, а саме договорів на надання послуг з охорони в яких буде зазначена оплата за надання послуг.

Після підтвердження документування не законної діяльності громадського формування за поданням прокурора на підставі рішення суду в установленому законом порядку діяльність громадського формування припиняється.

Однак, дослідження даного питання дає нам можливість оцінити складність виявлення протизаконної діяльності та притягнення до відповідальності членів громадського формування і припинення їх діяльності.

Використані джерела:

1. Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону // Відомості Верховної Ради. – 2000. – № 40. – ст.338.
2. Про Національну поліцію: Закон України // Відомості Верховної Ради. – 2015. – № 40-41. – ст.379.
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 № 8073-X (станом на 17.08.2014) // Відомості Верховної Ради УРСР.— 1984. – № 51. – Ст. 1122.
- 4.Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року № 2341-III // Відомості Верховної Ради України – 2001. – № 25. – Ст. 131.

Мислива Оксана Олегівна,
старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ДО ЗАСТОСУВАННЯ ЗБРОЇ ПІД ЧАС ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ

Припинення порушень під час забезпечення публічного порядку є актуальним для поліції. Особливого значення останнім часом набула проблема застосування зброї поліцейськими як одного з найбільш суворих заходів

примусу. Нестабільне сьогоднішня, яке виникло внаслідок загроз, пов'язаних із подіями на Сході нашої країни та проведенням антитерористичної операції, а також пов'язаних із демократичними перетвореннями у державі політичними викликами у виді демонстрацій різних партій, актів протесту, пікетувань та інших спонтанних або запланованих масових заходів – ставить на вирішення питання про забезпечення особистої безпеки як громадян, так і правоохоронців, зокрема, про можливість реалізації ними права на застосування та використання зброї під час виконання своїх професійних обов'язків поліцейськими. Разом із цим, успішне виконання поставлених перед поліцейськими завдань та мінімізації службових ризиків свідчить про те, що поліцейські мають бути добре підготовленими з вогневої підготовки, володіти відповідними прийомами ефективного застосування стрілецької зброї, швидкої та влучної стрільби тощо. Як свідчать останні події застосування у м. Дніпрі поліцейськими зброї були недосить ефективними у ситуації, що склалася. Двоє поліцейських загинули.

Підвищення рівня знань, умінь, навичок та професійних якостей поліцейських з метою забезпечення їх здатності до виконання завдань з охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічного (громадського) порядку та безпеки, а також вивчення нормативно-правових актів, які регламентують діяльність Національної поліції України є основними завданнями службової підготовки поліцейських, як це зазначено у Положенні про організацію службової підготовки працівників Національної поліції України, затвердженого наказом МВС України від 26.01.2016 р. № 50. При цьому, ним передбачено, що одним із її видів є вогнева підготовка як комплекс заходів, спрямований на вивчення поліцейським основ стрільби з вогнепальної зброї, правомірності її застосування (використання) та вдосконалення навичок безпечного поводження з нею, швидкісної та влучної стрільби по нерухомих і рухомих цілях, з різних положень, в обмежений час, в русі тощо.

Практика поводження зі зброєю переконує, що майстерність у стрільбі залежить не лише від виду та стану зброї, знань балістики, а й ще від підготованості самого стрільця як фізично, так і психологічно. Фізична підготовка стрільця передбачає насамперед знання та вміння технічно правильно виконувати постріл.

Серед чинників, які впливають на влучність стрільби на відкритій місцевості, як це часто буває під час охорони громадського порядку, коли обставини дають підстави для застосування зброї, поліцейський має враховувати метеорологічні умови (атмосферний тиск на горизонті зброї; температура повітря на горизонті зброї; відносна вологість повітря; вітер), а також балістичні умови (вага кулі, початкова швидкість та кут вильоту; температура заряду; форма кулі; висота мушки, встановлена за даними приведення зброї до нормального бою в топографічних умовах; ціль розташована на горизонті зброї; боковий нахил зброї. Так, наприклад, табличними (нормальними) метеорологічними умовами стрільби вважаються: температура повітря 15° С; атмосфе-

рний тиск 750 мм рт. ст.; атмосфера нерухома (вітер відсутній) [1; 2].

Як зазначають інструктори та посібники з вогневої підготовки, техніка точного пострілу складається з кількох фаз:

- зайняття стабільного положення та наведення зброї на ціль;
- прикладка до зброї та контроль природної точки прицілювання;
- контроль дихання;
- контроль спуску та відмітка пострілу;
- контроль відбою зброї;
- супроводження та контроль результату пострілу [3].

Усі зазначені фази майбутній поліцейській повинен відпрацювати під час навчання, а також курсів первинної підготовки.

Підготовка майбутніх поліцейських і поліцейських-практиків наразі регламентується суттєво різними чинними наказами Національної поліції України «Про затвердження Курсу стрільб для поліцейських та норм витрат боєприпасів, пострілів, вибухових пакетів і гранат поліцейськими під час проведення практичних стрільб» від 20.09.2016 р. № 900 і МВС України від 07.09.2011 р. № 658 «Про затвердження Курсу стрільб із стрілецької зброї для рядового та начальницького складу органів внутрішніх справ України та норм витрат боєприпасів МВС, ГУМВС, УМВС, відомчими навчальними закладами». Насамперед, для діючих поліцейських передбачені не тільки більш інноваційні вправи, а й значно збільшені норми витрат боєприпасів під час тренувань. З одного боку, очевидно, що напрацювання навичок стрільби доцільно здійснювати саме під час навчання, адже в той час, коли особа вже працює, має обмаль часу для тренувань з вогневої підготовки, а специфіка поліцейської діяльності припускає ризик, пов'язаний із застосуванням зброї у будь-який час виконання службових повноважень, особливо під час охорони громадського порядку.

Поліцейський уповноважений на зберігання, носіння вогнепальної зброї, а також на її застосування і використання лише після проходження ним спеціальної підготовки у межах курсів первинної професійної підготовки (спеціалізації) та підвищення кваліфікації протягом всього часу перебування на посадах поліцейських. На заняттях з вогневої підготовки поліцейські мають набути та вдосконалити навички: умілого поводження з вогнепальною зброєю (швидкісне діставання пістолета з кобури та приведення його в бойову готовність, виконання пострілу, усунення затримок при стрільбі тощо); виконання прийомів швидкісної стрільби в різних умовах, з різноманітних положень та з перенесенням вогню по мішенях; припинення протиправних дій за допомогою вогнепальної зброї, тактики застосування та використання зброї в оперативно-службовій діяльності (прийняття рішення про застосування та використання вогнепальної зброї, вибір цілі для знешкодження); безпечного поводження з вогнепальною зброєю; з інших питань вогневої підготовки, які виникають у процесі оперативно-службової діяльності [3].

Однак, тренування з вогнепальною зброєю в жодному разі не можна зводити до спортивної або практичної стрільби бойовими чи холостими боє-

припасами. Техніка виконання пострілу виробляється й чергуванням стрільб із виконанням вправ, пов'язаних із так званим «холостінням» - маніпуляціями (вправами) зі зброєю без патронів. Зокрема, це й правильний винос зброї, у тому числі, доставання зброї зі спеціального спорядження, тренування зі швидкісного доставляння патрона до патронника, співставлення мушки та цілика, відпрацювання та закріплення хватів зброї та інше.

Подібні тренування дозволяють виробити навичку прийняття певної стійки, адже серед найбільш поширених рекомендацій зі стрілецької справи слід відзначити, що позиція стрілка має бути найбільш комфортною.

Крім цього, до початку тренування обов'язковими є фізичні вправи, які дозволяють м'язам розігрітися, розтягнутися і розслабитися, а отже – більш витривалими до навантажень.

Крім того, вони дозволяють навчитися правильно дихати повільно і розслаблено для навчання прицілюванню, адже цього неможливо навчитися під час навчально-практичних стрільб у зв'язку з тим, що стрілець напружується в психологічному очікуванні пострілу. Попередня компенсація віддачі вважається однією з основних причин промахів або некучної стрільби з пістолета. Як правило, чекаючи на віддачу пістолета, стрілок зміщує зап'ясті і направляє пістолет вгору або вниз [4]. Тобто холостіння тренують здатність не хвилюватися та зберігати спокій, що вкрай необхідно для збереження точності прицілу.

Таким чином, стрільба без патронів – це один з найбільш результативних методів тренування, яким у більшості, найчастіше нехтують. Тренування вхолосту включає в себе всю послідовність технічних елементів стрільби, однак виробляє навички стрільця на більш високому рівні, причому, охоплюючи й фізичну і психологічну підготовку стрільців. Високо результативне виконання правильного виконання холостої стрільби дозволяє розвинути спеціальну силову витривалість і м'язового контролю, управління наведенням зброї в мішень, закріплює вміння управляти спуском і увагою, дозволяє відпрацювати узгодженість елементів і компонентів техніки в комплексному виконанні пострілу.

Отже, основне завдання тренування вхолосту – це надбання навичок влучного пострілу. Тренування без патрона (холоста стрільба) повинна займати чільне місце в підготовчому періоді, під час навчання майбутніх поліцейських, адже точне виконання технологій холостіння надасть поліцейському на службі психологічну впевненість в майбутньому пострілі з бойової зброї.

Використані джерела:

1. Метеорологічні умови стрільби [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lektsii.com/1-120159.html>.
2. Основи і правила стрільби зі стрілецької зброї [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.br.com.ua/referats/Viysk_kafedra/79435-2.html.
3. Науково-практичний коментар розділу IV «Повноваження поліції» та розділу V «Поліцейські заходи» Закону України «Про Національну поліцію» / Т. П. Мінка, Р. В. Миронюк, В. А. Глуховець та ін. ; за заг. ред. Т. П. Мінки. – Х. : Право, 2016. – 178 с.
4. Як навчитись влучно стріляти? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://my-tropa.com/full.php?id=40>.